

РЕШЕНИЕ

№ 3841

гр. София, 03.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 02.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5164** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 -178 от АПК във вр. с чл.61 ал.1 т.4 ПУОРОМЕР.

Образувано е по жалба на М. И. Б., М. Д. М. /починал в хода на процеса и заместен от наследниците си – Ж. В. М., П. М. М. и М. М. М./, П. К. И., И. С. К., всички от гр. Б., срещу Експертно решение на Н. №0210/028/22.02.2010 г., с което е определен нов процент трайно намалена работоспособност и датата на инвалидизация на лицето Д. А. И..

Жалбоподателите не се явяват и представляват в съдебно заседание.

Ответникът, редовно призован, изпраща представител и оспорва жалбата като представя и допълнително писмено становище в хода на съдебното производство.

Заинтересованите страни – Р.-Б. и Д. А. И., редовно призовани не изпращат представител и не вземат становище по жалбата.

Административен съд С. - град, II АО, 30 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 188, ал. 1 ГПК, във вр. чл.144 АПК представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от приложеното копие от административната преписка с оспореното Експертно решение /ЕР/ №0210/028/22.02.2010 г. на Националната експертна лекарска комисия /Н./ по нервни болести, е отменено експертно решение № 1481 от 10.06.2009 г. на ТЕЛК обща – Б. II с-в, с което е определена оценка на работоспособността на Д. А. И. - 50% - трайно намалена работоспособност /ТНР/, като Н. – нервни болести определя трайно намалената работоспособност на заинтересованата страна на 46 %, с водеща

диагноза последици от мозъчно съдова болест, идентична с посочената от ТЕЛК.

Видно от приложената към делото административна преписка, по която е издадено обжалваното решение с експертно решение №0210/028/22.02.2010 г. на Националната експертна лекарска комисия /Н./ по белодробни болести, е определена оценка на работоспособността - 46% ТНР, и е определена датата на инвалидизация на заинтересованото лице И. – 10.06.2009 г.

Видно от назначените по делото комбинирана съдебно-медицинска експертиза, изготвена от вещи лица - д-р П. М. И., д.м. - специалист по нервни болести и неврохирургия и д-р Р. Б. М. - специалист по вътрешни болести, ендокринология и болести на обмяната, след запознаване с медицинската документация на жалбоподателя, приетите по делото писмени доказателства и в следствие на личния преглед установяват, че към 22.02.2010 г. лицето И. страда от:

- Хронична вертебробазиларна недостатъчност на мозъчното кръвообръщение: има регистриран пристъп от преходно нарушение на мозъчното кръвообръщение във вертебробазиларната система с остатъчен дизкоординационен синдром. Има централен отоневрологичен синдром в стадии на субкомпенсация, без регистрирани чести пристъпи.
- Захарен диабет II тип с полиневропатия в състояние на постоянна хипергликемия.
- Хроничен калкулозен пиелонефрит и подагра - без документиран активни уроинфекции и бъбречни кризи у лице с подагра.
- Спондилоза с ограничени функционални нарушения.
- Дегенеративни изменения на гръбначните прешлени с функционални нервни нарушения.
- Двустранна гонартроза с умерен двигателен дефицит.

Те му определят 58% ТНР, съобразно Методиката за прилагане на отправните точки по Приложение 1 към чл. 58 от Наредбата за медицинска експертиза на работоспособността.

Това заключение е оспорено от ответника и е изслушана повторна комплексна съдебно медицинска експертиза, която установява, че за И. общият процент ТНР следва да е 46%, тъй като страда от следните заболявания:

- Хронична вертебробазиларна недостатъчност на мозъчното кръвообръщение: има регистриран пристъп от преходно нарушение на мозъчното кръвообръщение във вертебробазиларната система с остатъчен дизкоординационен синдром. Има централен отоневрологичен синдром – лека форма.
- Захарен диабет II тип с полиневропатия.
- Хроничен калкулозен пиелонефрит и подагра.
- Спондилоза с ограничени функционални нарушения.
- Двустранна гонартроза с умерен двигателен дефицит.

Съдът кредитира изцяло заключението на първата СМЕ, въпреки че същото е оспорено от ответника, тъй като вещите лица, с оглед техните специални знания в областта на медицината последователно и логично са изложили всички свои мотиви за определяне на конкретния процент. Коментирали са находящите се по делото медицински документи и въпреки че същите са били разглеждани и от повторната експертиза, са формирали краен извод за наличие на 1 заболяване в повече /Дегенеративни изменения

на гръбначните прешлени с функционални нервни нарушения/. В съдебно заседание е подробно мотивирано от вещите лица по какъв начин са достигнали до този извод на база на отчетените стойности на клиничните показатели и наличието на допълнителни заболявания със съответните странични симптоми, които утежняват състоянието на болния И.. Те, преценени в съвкупност с останалите заболявания на лицето, дават също и отражение върху крайния процент ТНР на лицето като го повишават до 58 %.

Предвид така установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е **процесуално допустима** като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт, а разгледана по същество **основателна**.

Оспореното експертно решение е постановено от компетентен орган по смисъла на чл.112, ал.3 от Закона за здравето и чл.61, ал.1, т.3 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза на работоспособността и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРРКМЕ/.

Обжалваният административен акт е постановен при действието на Наредбата за медицинската експертиза на работоспособността /НМЕР/. Съгласно чл.57 и чл.58 от Наредбата степента на трайно намалената работоспособност се определя въз основа на подробна клинично-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед, насочени лабораторни и функционални изследвания и данните от наличната медицинска документация, даващи представа за функционалното състояние на заболялия орган и организма като цяло. Установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит се съобразяват със съответната отправна точка съгласно приложение № 1. Ако приетата точка предвижда диапазон "от ... до ...", процентът на намалената работоспособност се съобразява със степента на установения дефицит. Когато установеното увреждане не е посочено като отправна точка в приложение № 1, но обуславя значителен функционален дефицит, за критерий се взема най-близката по съдържание точка, като в експертното решение се вписва "във връзка с точка ..." и се прави подробна обосновка. При наличие на множествени увреждания, посочени като отправни точки в приложение № 1, крайният процент на намалената работоспособност (социалната адаптация) се определя по Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност в проценти съгласно приложение № 2. Според Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност в проценти, когато са налице няколко увреждания, за всяко от които в Отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност е посочен отделен процент, но не е посочена такава комбинация от увреждания, общата оценка на трайно намалената работоспособност се определя, като за основа се взема най-високият процент по съответната отправна точка, и ако той не е 100%, към него се прибавя от 10 до 20% от сбора на процентите на останалите увреждания. Прибавеният процент е в зависимост от общото състояние на освидетелстваното лице, но не може да бъде по-висок от най-високия процент за останалите увреждания. Тоест, общият процент ТНР зависи и от отправните точки за неврологичните заболявания на жалбоподателя, които не са отчетени в оспореното решение на Н., както и от определения процент за рецидивиращото белодробно заболяване.

В конкретния случай, съдът възприема аргументите на вещите лица, които навеждат на

неправилна оценка на административния орган на обективното състояние на заинтересованата страна И., което е довело и до неправилно приложение на материалния закон.

При тези данни решаващият съд приема, че обжалваният административен акт е постановен в нарушение на материалния закон, като установената от Н. оценка на работоспособността - 46 % ТНР е неправилно определена, поради което и жалбата се явява основателна. Оспореното решение на Н. следва да се отмени и преписката следва да се върне на ответника, при условията на чл. 173, ал.2 от АПК за решаване на спора по същество при правилно приложение на НМЕР като на Д. И. бъде определен краен процент трайно намалена работоспособност след съответен клиничен преглед и отчитане на всички данни, поради необходимостта към датата на новото произнасяне да са отчетени и новонастъпилите обстоятелства от значение за спорното право, на основание чл. 235, ал. 3 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК.

Тъй като по делото не са заплатени таксата за разглеждането му /10 лв./ и възнаграждението на вещите лица по допуснатата повторна експертиза /240 лв./, както и е платено възнаграждение на вещите лица по изслушаната първоначална експертиза от бюджета на съда /400 лв./, то на основание чл. 143, ал. 1 от АПК съдът следва да осъди Н. да заплати сумата от 650 лв. по сметка на съда.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд С. - град, II АО, 30 С.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Експертно решение на Н. №0210/028/22.02.2010 г. по жалба на М. И. Б., М. Д. М. /починал в хода на процеса и заместен от наследниците си – Ж. В. М., П. М. М. и М. М. М./, П. К. И., И. С. К., всички от гр. Б..

ВРЪЩА преписката на Националната експертна лекарска комисия, за ново произнасяне съобразно дадените от съда указания в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Н. да заплати по сметка на Административен съд-С. град сумата от 650 /шестстотин и петдесет/ лв., която представлява направените от бюджета на съда разноски и възложените на страните такива.

Копие от решението на основание чл. 138 АПК да се изпрати на страните по делото.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му пред ВАС.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: